

peders egne bilder

SOLV: Med dette bildet vant Peder Songedal solv i den prestisjefulle «Utsnitt»-konkurransen i kategorien mat/foto. Han har tidligere vunnet to gull og en bronse. (Foto: Peder Songedal)

Songedal er takknemlig for tiden i speider og ønsket å gi noe tilbake. Det gjorde han i form av fotografier som han håper kan gi speiderne et løft. (Foto: Peder Songedal)

DRYPPENE REN: Bildet ble egentlig tatt til en årsrapport for Hydro Texaco. Men i «Utsnitt» 2002 sto det til gjøremål å reklamere bil/foto. (Foto: Peder Songedal)

TURMAK: Dette bildet er tatt for opplysningskontoret for meik. (Foto: Peder Songedal)

KUNSTPAUSE: Når det å være kreativ er jobben din, er det viktig å gjøre sine egne ting opp. Da kan det være greit å sørsesere litt, og det gjør jeg i kunstverdenen. Gjærne med abstrakte malerbilder, som dette. (Foto: Cecil Frømyr Borgen)

Lite er overlatt til tilfeldighetene i fotograf Peder Songedals bilder. Kanskje nettopp derfor tok han nylig sølv i «Utsnitt», norske reklamefotografers årlige fotokonkurranse. Et velkjent mikrofobilde har han også på samvittigheten.

lannen bak mikk'oen

– Foto handler om skaperverne. Om å uttrykke noe på en ikke-verbale måte, sier Peder Songedal (31). Den utflyttede Notodden-karen er på hjembesøk og Telen treffer han blant chabattar og cappuccinoer på Carlsen kaffebar. Han smiler samtidig som han ser litt surer ut bak tilfældige, firkantede briller. Han smiler mye. Og det har han god grunn til. «En drøss med kreative og ambisiøse unge er det bare noen få som klarer det når har klart. Å leve av foto.

Ingen rød tussj

– På ungdomsskolen tok jeg foto som valgfag. Vi hadde Nils Tore Stordal som lærer. Han lot oss låne nøkkelen til mørkerommet, slik at vi virkelig fikk prøvd oss. Det var utrolig morsomt. Som dyktiker var det deilig å endelig se et fag der læreren så litt med meg i den røde tussjen, forteller Songedal.

Etter å ha fullført videregående på datalinje har turen til Songedal folkebesøk der fotostudien skulle få næring i massevis. «Lærene min var en utrolig fyr som hadde hoppet av rotteraset i London. Etter å ha bodd sammen med en som skrev hovedfag om byen søkte han seg til Norge. Det eneste han kom inn på var noen fiskeriegler i Bergen. Så da begynte han å studere som folkehøgskoleleer. Han var opptatt av at elevene fikk fram det de selv ville. Alt ikke alt vi lagte, nødvendigvis var noe alle andre måtte forstå.

Songedal er ikke knipen på å rose personer han har mest som har vært til inspirasjon og hjelp.

«Hvordan sette opp et feltkajakk»

Frie hender er kanskje ikke det de fleste vil forbinde med militært. Songedal derimot hadde faktisk spisen da han uforventet foretagga tjenesten som regimentsfotograf. De fire hendene ble imidlertid flittig brukt til å fotografere «Lave»-tenne som sette opp et feltkajakk»-bilbesøret til å redigere filmer for FN. NRK og BBC sine framstillinger av krige er særdeles snille i forhold til bildene vi fikk se da vi redigerte.

understreker Songedal. Bekymra horisontale rykker dukker opp mellom de ellers så blide øynene hans. Litt mindre kripelbilder ble det da han året etter jobbet fulltid som fotoassistent for Tor As-Haug i Kongsberg. Det ble en allsidig erfaring rikt og ta med seg. Etter tre år med foto som gjennomgående tema, var tiden inne for å ta et valg.

En kjeks er ikke bare en kjeks

– Jeg gjorde grundig research før jeg bestemte meg for skole. Det er mange elendige fotokoler i England, sier Songedal.

Valget falt på Rochester i Kent og linjen Editorial Advertising Photography.

– Vi hadde uventlig presentasjon av arbeidet vårt med påolgende kamillende firkantet Bektors holdning var: Of I can get rid of you, you won't last in this business anyhow»

– «I serlogi han var særdeles tolerant mot. Høi-dommene er skatte-sentille til sammenlikning.

Men Songedal er takknemlig for den stråke linjen skolen førte. «Penset er at du må kunne stå inne for og forklare hvorfor du har tatt bildet siden du har gjort. Dette gjelder jo i det virkelige livet i reklamebransjen også.

– Der handler det om målgruppe og distinksjoner i England. Jeg er mer Freud enn en venninne som studerte psykologi! Skil du utagrefore en kopp kaffe er det ikke rivende likegyldig hva fotografen da legger ved siden av koppen. Ballerinnkjeks fungerer ikke på menu på festli. Målgruppen for Ballerina er kvinner i alderen 30-40. Spiser du Ballerinnkjeks? «Nei. Jo kjeps den i alle fall ikke selv.

– Der kan du se. Målgruppen er ekstremt viktig.

Uventete vendinger

Målgruppen Songedal skulle komme til å bli ektra godt kjent med allerede siste året på skole i England var Nils-Hydro kundene.

– Kjell Østebli, som var læreren min på datalinje på videregående,

GORIL FRØMYR BORGES

IKON: Peder Songedal har tatt bildet av den velkjente blues-mikrofonen som nærmest har blitt et ikon. (Foto: Goril Frømyr Borgen)

hadde begynt å jobbe i et multi-medieselskap. Under en tur på meg med en Hydro-jef, ble det klart at Hydro tenkte å bli fotograf. Østebli snakket varmt om meg og en stund senere trappet jeg opp hos Hydro, trott og guffet etter en forsinket flykke fra London.

Da Songedal kom tilbake til Norge med fulltatt fotoutdanning, hadde han allerede et års erfaring fra fast stilling i Norsk Hydro og gode kontakter.

– Det oppdraget jeg husker aller best er da vi skulle lage en ny profil for Hydro Agri Norge. De skulle ha nye bilder, ny design. Hele pakken skulle «bli ny». Men vi fikk oss allikevel en overraskelse da ledelsen utpå hesten sa: dette er jo bra, men vi skal bytte ut navnet! Det nye navnet, Yam, ble nok en overraskelse for flere enn oss, smiler fotografen.

– Da jeg jobbet for Hydro spurte folk ofte om jeg var ledde familietilknytning til Hydro-konsernet. Notodden har tydelig fremdeles en sentral plass i Hydro som stedet der de hele starten, forteller Songedal.

I 1980, under den store oppbyggingen i Hydro ble Notodden-gutten sammen med 2000 andre stienende uten fornytt kontrakt. I jeg jobber kan på oppdrag for ulike reklamebyråer gjennom et firma.

Det mest kjente Notodden-bildet

Fvohaldet til byen, han vokste opp i, og, han skulle gjerne ha tilbrakt mer tid på Notodden.

– Jeg husker godt den nedstemte helsen som var for 25 år siden. Nå er Notodden en mer livlig og optimistisk by, selv om blåsevalget er en del år i året, tror jeg den har fått ringvirkninger og bedre stemming blant. Det er viktig å ikke glemme betydningen av blues-festivalen i næringslivet og for oss, blyr venger å dytte hit. En av de viktigste har bluesen er jo lærer min, blyer Songedal ut og peker mot utesevringene.

Der sitter Trond Ytterbø og tar en kaffe i sokkminet. – Jeg har forresten tatt det mest populære Notodden-bildet, smiler fotografen. Det er den oransje «Blues-mikrofonen» som sikter til. Selve festivalvilkåret. – Borgan Dalkle er en tøff markedsfører. De har vært veldig flinke i sin markedsføring av festivalen. Å ha et stabilt og tydelig

image er viktig. Det ligger mange timer bak det bildet der, sier Songedal og innvømmer at han hadde selvstevt Bluerispen på hylla i et halv år før han fikk lever den tilbake. – Det er den oransje «Blues-mikrofonen» som sikter til. Selve festivalvilkåret. – Borgan Dalkle er en tøff markedsfører. De har vært veldig flinke i sin markedsføring av festivalen. Å ha et stabilt og tydelig

Gi noe tilbake!

På hjemmesida til Peder Songedal (www.songedal.no) er det en egen kategori for speiderbilder.

– Jeg er en gammel Notodden-spiller og står fremdeles som medlem. Og jeg var den eneste fra Notodden på landslevelen i år, sier Songedal. Litt vemodig i stemmen.

Fotografen har lagt med mye tid til å lage imagebilder til speideren – gratis.

– Det er min måte å gi tilbake på. Jeg har fått mye igjen for tiden jeg hadde i speider. Min

Arvid og Svein Sturød har bryddt mye for den jeg har blitt. Det er veldig trist at så få voksne blir speiderledere nå for tiden. Folk er blitt så egeninteresserte. De sier de ikke har tid, men tid til å legge på sølven og se på Hotel Casuar, det har de, avslutter Songedal med irritasjon i stemmen. Men snart er smilte tilbake – alltid beredt.